

1. Amerika (Slávek Janoušek)

1. A^9
Cítím, že v žilách mi bobtná krev,
 F^{maj7} nervy mám snad i v konečcích vlasů,
letištní dráha je životní šev,
 A^9
 F^{maj7} co ušili ještě za starých časů.
A co když odletí beze mne?
Co když mě odhalí? Stačí jen málo,
 A^9
 F^{maj7} bágly mám velice objemné,
 G
v srdci a hlavě vezu si nálož
 Dmi^7 G Dmi^7 G A^9
a s tím nechci dál žít.
2. Je to určitě vidět a celník to pozná,
ty ruce se mi tak protivně potí
a fronta k odbavení, ta je hrozná,
to se mi nezdá - ten chlap nás fotí!
Kousek nad Ruzyní začíná svět,
vem ho jak knihu a stránku si založ,
máme však zpoždění - musím vydržet,
tolik let zpoždění a v hlavě tu nálož
a s tím nechci dál žít.
- R:** Dmi^7 G A^9
Tak škrtni sirkou, co plamínek? Kupředu vlaje -
 Dmi^7 G A^9
- to když silná a veliká-převeliká vůle tvá je.
 Dmi^7 G A^9
A pak ho sfoukni, a když ti nezabliká, tak jsi silnější nikdy nebyl,
 Dmi^7 G Dmi^7 A^9
[: zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika, palec vztyčený k nebi. :]
3. V podstatě mají dvě možnosti -
- buďto mě pustí, anebo ne,
letištní dráha je předmostí,
tonoucí stéblo neutone.
Pokud mě z letadla teď nevyrvе hlas,
co tolik životů přelomil v půli,
pak vím, že právě nadešel čas,
který už vejpůl zlomí tu zvůli
a s tím nechci dál žít.
4. Letadlo roluje ke startu,
horolezec si stírá pot z čela,
motory řvou jak stádo levhartů
a ten tlak mi trhá srdce z těla.
Je osmého září osmdesát devět,
jsem kapka lávy s napjatou pleťí,
jsem pupeční šňůra ve slepém střevě
a start mě uřal - letadlo letí
a s tím chci dál žít.
- R:** Dmi^7 G Dmi^7
+ zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika,
 A^9
palec vztyčený k nebi,
 Dmi^7 G Dmi^7
zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika ...

2. A tak jsem zůstal sám (Slávek Janoušek)

1. Ami G
Na dlouhé chodbě zavrzaly kroky,
 F G Ami A_{add9}
jednoznačně chůze ženských bot,
 Ami G
dokážu si představit i ty boky,
 F Ami G
a pozor, holka, teď tam bude schod.
2. Po dlouhé chodbě se ty kroky blíží,
moje dveře jsou jak magnety,
a teď stojí, snad se nerozhlíží,
a pozor, ťuká - je to tvůj souseď, a ne ty.
- R:** Ami $\frac{D_{add9}}{F}$
A tak jsem zůstal sám,
 Ami
aspoň mi zbude víc fernetu, já se mám,
 $\frac{D_{add9}}{F}$
a tak jsem zůstal sám,
vždyť já mám někde tebe, a ne tu vedle,
 Ami $\frac{D_{add9}}{F}$
a tak jsem zůstal sám, na na na ... ,
 Ami $\frac{D_{add9}}{F}$
a tak jsem zůstal sám (na na na ...).
3. Tou dlouhou chodbou ozývá se šepot,
něco si ve dveřích šuškaří,
a ve mně cosi vře tam někde vespod,
a za zdí, hele, už se s ničím netají.

R:

3. Byla to jízda (Slávek Janoušek)

- E^{maj7} A
1. Kdysi měli úzkou postel, co se vprostřed propadala,
 E^{maj7} A
bylo to jako jít spát do vany,
 C^{maj7} H^7
kolena obtisknutá do břicha, když ráno vstala,
 C^{maj7} H^7 E^{maj7} A
on vykloubený rameno, [: zmordovaný. :]
2. Byl jediný způsob, jak se dalo na ni vtěsnat,
„spát na motorku“ tomu říkali,
jeden se držel v pase, druhý řídil, troubil ze sna,
pak vyměnili řidiče, [: když byl pomalý. :]

- C H^7
- R:** Byla to jízda na plný plyn,
 $Cdim$ E^{mi} A^{mi} D G
na život a na smrt, až za hrob a ještě dál,
 C H^7 $Cdim$ E^{mi} A^{mi} D G
byla to jízda na život a na smrt.
3. Kolikrát to byly vážně nebezpečné chvíle,
když jejich tandem nocí letěl dál,
řidič si jednak nesvítil a jednak neměl brýle,
a ke všemu si, nešťastník, [: přítom klidně spal. :]
4. Vždycky večer měla lesklé oči lovců šelem,
řídila ráda, když se řídila,
říkal jí „dobrou noc a řiď, ať se nevymelem,“
ta prohrábla si vlasy jen [: a rychlost zvýšila. :]

- R:**
5. Cítili, jak krásně kolem nich ten život sviští,
copak si zrovna pro ně nachystá,
tak hrozně zatoužili ulehnout na letišti,
každý chtěl dost prostoru, [: mít víc místa. :]
6. Sehnali si jedno a pak ještě trochu větší
a vyměnili i ten podnájem,
nadšení letištěm, jak jejich starou vanu předčí,
a nikdo z nich se nemusel [: dotknout navzájem. :]

- R:**
7. Někdy hledal její ruku, nikde nemohl ji nalézt,
bloudil po letišti mezi letadly,
chtěl ji zas na motorce v noci ještě někam zavézt,
jenže hlásili už odlet - [: špatně to odhadli. :]
8. I když runway byly teď už ostře rozsvícené,
jeden druhého se nemoh' dovolat,
říkali si: tak to přece neskončí, že ne,
když každý ve svém tohu [: sám šel spát. :]

- R:** Ještě je šance jet na plný plyn,
na život a na smrt, až za hrob a ještě dál,
ještě je šance na život a na smrt,
 C H^7 $Cdim$ E^{mi} A^{mi} D G E^{mi} A^{mi} D G
ještě je šance ...

4. Balada věnovaná slečnám (Slávek Janoušek / Vítězslav Nezval)

- C F^{maj7} D^7 G
1. Když nemá člověk peníze, je těžko dělat hrdinu,
 E A^{mi} D^7 B^b mi G
když skoro týden nejí se, je jenom krůček k zločinu,
 E A^{mi} D^{mi} G
člověk je sice bez plynů, však je též trochu nevýřečný,
 E A^{mi} A^7 D^7 G C
a ke všemu mám rodinu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.

2. To když byl krocan na míse, tys vyždiboval slaninu
a pošilhávals' po Líze, co nosila ti svačinu,
to pak líbá se to ve stínu, to může člověk být i vděčný
a myslet na rozmarýnu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
3. Je těžko utkat bez příze tu nejjemnější tkaninu,
už zase toužím po knize, v níž spatřil bych svou vidinu,
nic neprohrál jsem v kasinu, vám, holky, nejsem nebezpečný,
však přesto toužím po klínu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
4. Když nemá člověk peníze, je těžko dělat hrdinu,
když skoro týden nejí se, je jenom krůček k zločinu,
ó, poezie komínů, nač lhát, můj chťič je nekonečný
a asi na něj zahynu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.

5. Divný suchý rok (Slávek Janoušek)

1. C C^{maj7}
 F^{maj7} B^b $C^\#$
 Víte, mladí lidé, je to divný rok,
 pořád taková zima,
 C C^{maj7}
 F^{maj7} B^b $C^\#$
 voda vzala lávku přes potok
 a člověku je nějak divně i mezi svýma.
2. A ani sad letos nerodil,
 spousta stromů uschla,
 dlouho jsem zase marodil,
 vzácná semena květin mi stuchla.
 C C^{maj7}
- R:** Je to divný rok, nevzešlo to, co se zasilo,
 B^b $C^\#$
 půda je nějak otrávená,
 C F^{maj7}
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
 C F^{maj7}
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
3. Tam vzadu vykáceli sad,
 kořeny vyhodili do povětří,
 viděl jsem je tu už tolikrát,
 pokaždé je Alan znovu zvětlí.
4. Přál bych vám je vidět,
 jak se ti chlapi přitom smáli,
 a při té letošní bídě
 i živé stromy podřezali.
5. Napřed říkali v dědině,
 že tam prý má vést silnice,
 a pak se jeden v hospodě podřek' bábině:
 bude tam střelnice.
- R:** Je to divný rok, suché nebe vody upilo,
 tři studně museli zasypat,
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
6. Včera jsme ztratili souseda,
 prostě se nevrátil z města,
 a kdosi se jeho sestry ptal,
 jestli ho někdo nehledal.
7. A pak se tak divně podíval
 a řekl: „Takže nebyl tady,“
 no a ptát se přestal,
 nezávidím vám, že jste mladý.
- R:** Je to divný rok, suché nebe vody upilo,
 tři studně museli zasypat,
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
- F C F C
- *:** Co mu na to člověk říct má: to se vám, dědo, jenom tak zdá,
 B^b C F A
 vidíte příliš moc much a máte jen zbytečný strach,
 B^b $C^\#$ C F^{maj7} C F^{maj7}
 zase se pročistí vzduch, píšou to v novinách.
8. Na okno mi přilétají holubi
 a hlavy vám mají tak lysé,
 to cítíte blízkost záhuby,
 ale člověk nic nedozví se, nic.

9. Bojíme se jen strašáků,
 něčeho z hlavy něčí,
 ale nepřivedou nás ke strachu
 doopravdická nebezpečí.
- R:** C F^{maj7}
 To nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
 C F^{maj7}
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
 C
 to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
 nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
 nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo ...

6. Halleyova kometa (Slávek Janoušek)

1. Courám se vesmírem už celá staletí,
daleko do tmy a zas šup ke Slunci do tepla, jsem svěží,
a silák Jupiter přede mnou baletí,
často mě zdrží, ale vždy jsem mu utekla, jsem silná.
2. Však nejvíc mě pobaví ta modrá kulička
od Slunce třetí, co s lidmi se otáčí, jsou bezva,
jsou se všim hned hotoví, pro ně jsem staříčká,
kus ledu, co letí, pak se přiblížit postačí.
- R: [: Užívejte světa, blíží se kometa,
užívejte světa, blíží se kometa. :]
3. Halleyova kometa mě v poslední době zvou,
ach, Edmond Halley, ó, jak ten mě miloval, byl bezva,
však sešel ze světa, než jsem jednou cestu svou
oběhla kolem, už na mě nepočkal.
- R:
4. To tenkrát na účet nám, kometám, připsali
mory a války, i to, že třeba chleba ztvrd', jsou bezva,
papež mohl poroučet, komety nedbaly,
a tak jsi kacír', a potentát měl z toho smrt.
5. Teď už to prostě není to, to, co to bývalo,
byla jsem metlou božího hněvu, moc silná,
procesí prosilo, šilelo, zpívalo,
já byla mečem pro jejich hlavu.
- R:
6. Když jsem zde byla naposled, to zas našli jed v ohonu,
psali rok deset a měli strach, že je otrávím, jsou bezva,
jedni se sami trávili, druzí létali v balónu,
žít či se věšet, to já jim nepovím.
7. Většina vzývala Františka Josefa,
báťušku cara či císaře Viléma, jsou bezva,
a když válka začala, s kým má být kometa?
Ach, co se starám, s těma či s tamtéma?
- R:
8. Slunce mi kartáčem můj ohon rozčesá
jak na hlavě každé vlasaté sexbomby, jsem svěží,
a lidičky hned pláčem prosí svá nebesa,
ale jak zmizím, už zas myslí na bomby.
- R:
9. Tak to jsem zvědavá, co nyní chystají,
jaké zas šprýmy a jestli mě nafotí, jsem svěží,
kdekdo je potkává, do kosmu lítají,
dokonce prý mi poletí naproti, jsou bezva.
10. Courám se vesmírem, kdeco mě potěší,
lidi si myslí, že vše je tu pro ně snad, jsou bezva,
prý se psaným papírem spor o vesmír vyřeší,
kdoví, co najdu v roce dva tisíce šedesát dva ...
- R:
- R:

7. Imaginární hospoda (Slávek Janoušek)

1. Rok uplynul, a je zase po pouti,
vracíme se domů od Malinů,
čas hlídají teď k ránu už jen kohouti
a my dvěštvě metrů jdem snad hodinu, hodinu, hodinu.
- *: Rozhlídnou se po měsíci,
zda mraky jeho světlo nepropustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí,
všude už je zavříno.
- X: Ten rok, kluci, hergot kruci,
zase přines' kulový,
ale příště, fakticky už příště,
jen neslibuj, Olino.
Hele, tady tohle parkoviště,
zde přeci stála hospoda, Frimlovi, Frimlovi,
a zde se čuralo, a tam se pivo točilo,
v téhle kaluži, tady stál věšák na kabát,
sem ses posadil, tudy se chodilo.
Přeci, kluci, hergot kruci,
dnes ještě nepůjdem spát,
zaparkujem? Se ví, že zaparkujem!
- R: V imaginární hospodě hned jsme si sedli,
u imaginárního stolu půllitry jsme zvedli,
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
po roce spolu, s pocitem, že jsme v pohodě,
už dávno ne.
2. Další rok uplynul, moc o sobě nevíme,
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili,
že je pár věcí, za které se stydíme,
každý na někoho něco ví,
jak jsme se změnili, změnili, změnili.
- *: Rozhlídnou se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí.

- R:** V imaginární hospodě cítíme tu vadu,
u imaginárního stolu podepřenou bradu,
na imaginárních židlích v lokále vzadu
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě,
píseň beze slov.
- 3.** Na na na ...
- *:** Rozhlídnou se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí, a nebo kdekoli ...

8. Jakubovi (Slávek Janoušek)

- 1.** Ta tečka v dáli, to není loď,
to odplová rok mého narození,
s kulatými okýnky,
maškarní rok mého narození,
rok tancující a asketické naděje
ve znamení budoucího komfortního života.
A člověk se do života vrhá výhradně po hlavě,
jó, dokonce jsem se o tobě nejdřív dozvěděl,
že vlasy máš tmavé,
úplně nejdřív přicházejí v bolestech na svět vlasy,
proto taky první, už bez bolestí, odcházejí,
naprosto poznenáhlu, jak dým.
- R:** Jakube, Kubo, Jakoubku,
přesívám peří holoubků,
copak si pro tebe připravil svět,
copak si pro tebe připravil svět?
- 2.** Ta tečka v dáli, to není loď,
to odplová rok tvého narození,
s kulatými okýnky,
neklidný rok tvého narození.
Rok absurdní a tápající naděje
ve znamení touhy po obyčejném životě,
a zdá-li se ti, že se ta loď naklání
a mává komínem,
tak to není mávání, to se kymácí zem.
- R:**

9. Jasnovidecká (Slávek Janoušek)

- 1.** Včera jsem dostal psaní doporučeně,
setřel jsem hlínu z dlaní a podepsal na stěně,
káč, káč, píp, píp, chrochtly, mňau, křičel celý dvůr,
a pošťák uklouzl a řekl „au!“, „koko,“ řekl kur,
„děkuji,“ řekl jsem já, „za psaní,“ dodal jsem
a zvony zněly za lesem, a zvony zněly za lesem.
- 2.** Držel jsem v rukou psaní a koukal zasněně,
razítko hladil dlaní, můj stín totéž - na stěně,
káč, káč, píp, píp, chrochtly, mňau, křičel celý dvůr,
a já se rozhlídl a řekl „čau“, „koko,“ řekl kur,
„odcházím,“ řekl jsem já, „do města,“ dodal jsem
a stíhač prolít' nad lesem, a stíhač prolít' nad lesem.
- R:** Vám, milé slepice, vám, milá kachňata,
tobě, milá prasnice, vám, milá kuřata,
vám stačí buď chlívěk, nebo bedna,
ej, jenomže mně už ne, už nesu tak mladé,
tož řekli si v úradě, že už su na řadě,
já dostal v sídlišti tri plus jedna,
hej, já dostal v sídlišti dva plus jedna,
hej, la la la ...
- 3.** Už píšu šesté psaní doporučeně,
neteče voda, teče záchod a cosi běhá ve stěně,
křáp-křáp, your money - my life, šusty-křup, celý den řve dům,
a já se rozhlídl a řekl: „Jsi hňup!“, crrr, a jó, to k sousedům,
„děkuji,“ řekl jsem já, „za spaní,“ dodal jsem
a budík drnčel nad městem, a budík drnčel nad městem.
- R:** Vám, milé slepice, vám, milá telata,
vám, rozmilé ovce, vám, milá selata,
vám stačí koryto, bedna a chlív,
ej, já pro svou potěchu vylezu na střechu,
někde krev pozbudu, já halekat budu
[: a vás, ovce, naháňat tak jako dřív, :]
ej, la la la ...
- *:** Své ručky rozhodím a sebú pohodím,
poletím do oblak, tak ako vták, hej,
ručkama rozhodím a sebú pohodím,
a letěl do oblak, vták „krák-krák“ ...

10. Je to možný, tohleto? (Slávek Janoušek)

- D B^b C B^b*
1. Pověz mi, dítě, proč máš hlavu v dlaních,
D B^b C B^b D
co nejvíce člověka, když přichází do let,
B^b E A
co nejvíce na světě člověka může bolet?
D B^b C B^b
„Tátovu občanku polil jsem medem,
D B^b C A
a jak po mě skočil, tak tam byl pařez,
D B^b C B^b
natrh' si montérky a pak stáhl řemen,
D B^b C D B^b C D
nejvíc bolí první nářez, nejvíc bolí první nářez,
B^b A
a pak už to jde, jó, pak už to jde.“
- D B^b C D*
R: No je to možný, tohleto? No možný to je,
D B^b C D
malej je malej, však to přežije,
B^b B^b A B^b A
malej je malej, vždyť si ještě užije, jé, jé, až bude velkej.
2. Pověz mi, chlapče, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
„Mlýnskými kameny namletý prášek
je z mého srdce, co v pláštích praská,
mísím ho slinami v slzavý hrášek,
nejvíc bolí první láska, nejvíc bolí první láska,
a pak už to jde, jó, pak už to jde.“
- Rec:** I zbásnit to jde, hele, co jsem vymyslel:
„Láska ... praská ...“
- R:** No je to možný, tohleto? No možný to je,
mladej je mladej, však to přežije,
mladej je mladej, vždyť si ještě užije, jé, jé.
3. Pověz mi, holka, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
„Četla jsem noviny a pila koňak,
mejdan byl nuda, já dala se vodvést,
teď mě bolí slabiny, byl to ajznboňák,
nejvíc bolí první bolest, nejvíc bolí první bolest,
a pak už to jde, jó, pak už to jde.“
- R:** No je to možný, tohleto? No možný to je,
mladá je mladá, však to přežije,
mladá je mladá, vždyť si ještě užije, jé, jé.
4. Pověz mi, ženo, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
„Kdo se má o všechno den co den starat,
to přeju na čas každé z těch dorot,
co vědí vo světě leda se v sobě babrat,
nejvíc bolí první porod, nejvíc bolí první porod,
a pak už to jde, jó, pak už to jde.“
- R:** No je to možný, tohleto? No možný to je,
žena je žena, však to přežije,
žena je žena, vždyť si ještě užije, jé, jé.
5. Pověz mi, muži, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
„Roků mi přibývá, roste mi teřich,
mladá lýtka vábí, tož šup za nima za roh,
jenže s kým jsem se to srazil za městem v keřích,
nejvíc bolí první paroh, nejvíc bolí první paroh,
a pak už to jde, jó, pak už to jde.“
- R:** No je to možný, tohleto? No možný to je,
mužskej je mužskej, však to přežije,
mužskej je mužskej, vždyť si ještě užije, jé, jé.
6. Pověz mi, starče, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
„To poznáš, panáčku, co jsou to klouby,
ale horší je, že život se tak nějak zvrť,
žáda a žuby a nohy, no to je houby,
nejvíc bolí první smrt, nejvíc bolí první smrt, panáčku,
a pak už to jde, jó, pak už to jde.“
- R:** No je to možný, tohleto? No možný to je,
starej je čilej, však smrt přežije,
starej je čilej, vždyť si ještě užije, jé, jé.
7. Pověz mi, člověče, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
- R:** „Proklínám jako ty války a vládce,
až blýsknou se vidle, mihne se pažba,
neschopný s vidlemi budu stát jako zrádce,
nejvíc bolí první vražda, nejvíc bolí první vražda,
B^b
a pak už každá ...“

11. Kuchyňský rituál blues (Slávek Janoušek)

Emi⁷ F[#]mi⁷ Gmi⁷(G⁶) A⁷(D) A+
R: No co to je, toto, no co to je, toto, no toto?

D Emi⁶
1. Už vás mám dost, už jste se zas poprali,
C H⁷
mám ty vaše tahanice v malíčku,
E⁷ A⁷ D
jsem nervózní, jak se, probůh, dělá bramborák?

R:
2. Ticho, sednout, přečtu vám, jak hledali
malý princ a letec v poušti vodičku,
bude kaše (nic jiného neumím), srdnatě se stavím za sporák.

R:
G Ddim D F[#]dim

R1: V kuchyni se lepím na rozlité džus,
E⁷ Ddim Emi⁷ F[#]dim Emi⁶ A⁷ D G⁷ D
a tak si hduřám svý večerní kuchyňský rituál blues.

3. Z kostek cukru vystavěná hranička
se v horkém cukru pomaloučku rozpouští,
a za chvíli jakoby tam nikdy nebyla.

R:
4. Asi se tam ještě přidá krupička,
jak je marné hledat studnu na poušti,
už jen nakrmit a přebalit, a bude idyla.

R:
R2: Za okny si letí, kam chce, hejno hus,
a já si zpívám svý večerní kuchyňský rituál blues.

***** *G Ddim G H⁷*
Už zase řve, už zase brečí,
E⁷ A⁶ D⁷
to žádné mámě není lhostejné, už jdu,
G Ddim G H⁷
ach, ten mě štve, proč pořád ječí,
E⁷ A
není mokrej? Krucifix - mokrej ne ...

5. Podělávka, ruce jako nevinnost,
už letíme omýt prcku do vany,
a teď napustit ještě horkou vodu na gatě.

R:
6. A von už zas, čuně, hryže z koše kost,
a koš byl přitom na WC tak dobře schovaný,
a hergot, kaše, krucinál, hrnečku, dost, proklatě.

R:
R3: Von už se zas vrhl na asparágus,
a tak si hduřám svý večerní kuchyňský rituál blues.

7. Hlavou jsem si málem rozbil výparník,
když chtěl jsem aspoň trošku kaše zachránit,
a dětičky: prásk! - z ledničky zas letí budíček.

R:
8. Původně tu snad měl bydlet trpaslík,
protože když jsem běžel protlak ze zdi vočistit,
přivřel jsem si mezi dvoje dveře malíček.

R:

R1:

***** *D Emi⁶*
Už zase řve, už zase brečí,
to žádné mámě není lhostejné, už letím,
ach, ten mě štve, proč pořád ječí,
není mokrej? Krucifix - zase ne ...

9. *D Emi⁶*
Podělávka, ruce jako nevinnost,
C H⁷
ale už mám toho dost,
E⁷ A
a malý princ řekl: teda,
D F[#]dim Emi⁷ A⁷
ty nevíš, že nejkrásnější věci není přece vidět,
D Emi⁷ Emi⁶ A⁷
ne? No teda, to už bys' měl vědět,
D F[#]dim Emi⁷ A⁷ D G⁷
a v poušti studna je, ale jen pro toho, kdo ji hledá,
Emi⁷ A⁷ D
víš, kdo ji hledá ...

12. Kdo to zavinil? (Slávek Janoušek)

D G Emi A⁷ D G Emi A⁷ ...
R: Tak už to spusťte, na co ještě čekáte,
abychom si nakonec nezačali myslet, že nás jen tak lekáte,
že nás jen tak strašíte, slyšíte, tak už to spusťte,
na co ještě čekáte, tak na co ještě čekáte?

***** A ještě dřív, nežli se přiženou,
vylezu na nejbližší kopec s dětmi a se ženou
a budeme se dívat na ten všemocný roj, ten ohňostroj,
a synovi koupím tank, aby nebyl tak úplně bezmocný,
a budeme se dívat, jak to bude lítat,
za námi někdo začne zpívat,
jakoby John Lennon, jenže to nebude moci být už on.

***** The fool on the hill, what did you kill?
Blázne nahoře, blázne na kopci, kdo to zavinil?

1. Kdo to zavinil, kdo mě ozářil,
kdo mě sežehnul, kdo mě upálil,
kdo mě zamořil, kdo mě seškvařil,
kdo mě rozpustil, kdo mě nenechal v klidu žít?

2. Kdo to zavinil, kdo mě zastřelil,
kdo mě udusil, kdo mě otrávil,
kdo mě oběsil, kdo mě splynoval,
kdo mě popravil, kdo mě nenechal v klidu žít?

3. Kdo to zavinil, kdo mě umučil,
kdo mě utloukl, kdo mě zavraždil,
kdo mě utopil, kdo mě ubodal,
kdo mě zadával, kdo mě nenechal v klidu žít?

R:

4. Kdo to zavinil, kdo mě umlčel,
kdo mě zavíral, kdo mě vyslychal,
kdo mě zotročil, kdo mě zmrzačil,
prsty uřezal, kdo mě nenechal v klidu žít?
Kdo to zavinil, kdo mě podvedl,
kdo mě sužoval, kdo mě zneužil,
kdo mě obelhal, kdo mě vydíral,
kdo mě vyděsil, kdo mě nenechal v klidu žít?

R:

13. Klukovské války (Slávek Janoušek)

1. $\begin{matrix} Ami & & Emi \\ Teplý večer, lidé v oknech vyloženi, \\ Ami & & Emi \\ sídlišťem zní znělka Televizních novin, \\ Ami & & Emi \\ ze zbytků rour skáčou kluci uječení, \\ Ami & Hmi & Emi \\ vedle na balkóně na hlavě stojí jogín. \\ Ami & Hmi & Emi \end{matrix}$
2. „Kluci, já jsem jako slavněj lovec,“
 $\begin{matrix} Ami & Hmi & Emi \\ křičí náčelník a rezavý plech kropí, \\ Ami & Hmi & Emi \\ „hele, von je praštěnej, ten borec, \\ Ami & Hmi & Emi \\ si myslí, že ho budem poslouchat, když má kopí.“ \\ Edim \end{matrix}$
- *: Už máme luk a šíp, už máme nůž, heč,
 $\begin{matrix} H_{add9} & A_{add9} & H_{add9} \\ kteří jsou kteří? \\ Ami & H^7 & \frac{C^7}{C^\#} & H^7 \end{matrix}$
- R: Stmívá se, jak se hned zmenšil svět,
 $\begin{matrix} Ami & Hmi & Emi & Ami \\ řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva, \\ Hmi & Emi \\ řekni, že ti to nevadí, že neva, že neva, \\ Ami & Hmi & Emi & Ami \\ řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva, \\ Hmi & Emi \\ řekni, že ti to nevadí \end{matrix}$
3. „Hele, to se musíš vyjádřit, s kým vlastně jseš,
 jestli s Nováčkem anebo se Škardou,
 a jestli s žádným, dostaneš po hubě, jak chceš,
 pic ho na smeťáku, počítej s pěknou petardou.“
- *: Už máme důvod, už máme cíl, heč,
 kteří jsou kteří?
- R:
4. Těžký mrak tu visel nad okrajem pole,
 ale vždyť se jim přece nic moc nemůže stát,
 „já jsem ještě slavnější lovec, vole,
 a kdo není se mnou, ten musí s náma bojovat.“
5. „Vy jako lovíte v mým lovišti,
 nesmí se kamenem, klackem ani pěstmi,
 zajatce upálíme tady v ohništi
 a jedem! Au! Do hlavy se mlátit nesmí!“
- *: Už letí kámen, už teče krev, au,
 kteří jsou kteří?
- R:
6. „Martine, slyšíš, Martine, pušť to dítě!“
 „Proč, mami, dyť my ho chceme přece jenom upíct.“
 „Tak Martine, kruci, puštíš ho, ale okamžitě!“
 „Horák, ty jseš mrtvej, nemůžeš přece utýct!“
7. „Martine, tak ihned nech tý války,
 jak koně se v tom blátě válej' po sobě,
 co z vás bude, lumpi, až budete velký,
 [: mazej fofrem domů, počkej, jak slízneš po hubě!“ :]
- *: Už máme plyn a tank, už máme atom, heč,
 kteří jsme kteří?
 $\begin{matrix} Ami & Hmi & Emi \\ + řekni, že ti to neva, že neva, že neva, \\ Ami & Hmi & Emi \\ že neva, že neva, že ne, že neva ... \end{matrix}$

14. Milenky (Slávek Janoušek / Vítězslav Nezval)

1. $\begin{matrix} C & & F^{maj7} \\ Z vás, krásné ženy, šla by složit duha \\ Dmi & G & C \\ jak z extázi, jak z extázi, \\ & & F^{maj7} \\ hle, sotva zašla jedna, je tu druhá, \\ Dmi & G & C \\ a odchází, a odchází. \\ Ami & & Emi \end{matrix}$
- R: Co chtěl jsem dáti tobě, dávám jiné,
 $\begin{matrix} Dmi & G & C \\ ty žárlivá, ty žárlivá, \\ & & F^{maj7} \\ a Vltava se třpytí, zpívá, plyne \\ Dmi & G & C \\ a uplývá, a uplývá, \\ Dmi & F & G & C \\ tadap ... \end{matrix}$
2. Z vás, ženy, šla by složit trikolóra:
 rty, oči, vlas, rty, oči, vlas,
 a kroky mizí v akustice dvora,
 tak jako čas, tak jako čas.
- R: Co chtěl jsem dáti jiné, tobě nedám,
 a nikomu, a nikomu,
 však ta, již celé dny a noci hledám,
 jde do domu, jde do domu,
 tadap ...
3. A černý prapor na počest jí vlaje
 z mé ložnice, z mé ložnice,
 sto nových duh a nových barev hraje,
 pojď, svůdnice, pojď, svůdnice.
- R: Má piková a lákající dámo,
 ó, Marie, ó, Marie,
 moje černé piáno hrá samo
 tvé árie, tvé árie,
 tadap ...
- R: A z trikolóry zbyla černá stuha,
 cár rozbitý, cár rozbitý,
 jak zašla jedna, jako zašla druhá,
 zajdeš i ty, zajdeš i ty,
 tadap ...

15. Mumie (Slávek Janoušek)

- *: C F^{maj7}
 Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává,
 G C F^{maj7} G
 divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
 C F^{maj7}
 tam, co se nosí řády, mě často píchává,
 G C F^{maj7} G
 no prostě dohromady: žádná sláva.
- C F^{maj7}
 1. Cítím, jak vysychám
 G C F^{maj7} G
 mezi čtyřmi betonovými stěnami,
 C F^{maj7}
 já vím, že nejsem sám,
 G C F^{maj7} G
 ve vchodě jsem se o tom bavil s našimi ženami.
 Ami Emi Ami Emi
 Jedna na ukázkou odhalila svoji pleť,
 Ami Emi Ami Emi
 řekla: „Tady tuhle vrásku, tu tam mám až teď,
 F G Ami Emi
 ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii,
 F G Ami F G
 jen ti, co včas nasadí pleťovou masku, jenom ti přežijí.“
 F Ami G
 Náš konec stejně nebude jiný,
 F Ami G
 stačí projít hrobku s kapucínou.
- R: Tam stojí:
 Ami F G
 To, co jste teď vy, byli jsme i my,
 Ami F G F^{maj7} G
 to, co jsme teď my, budete i vy - vysušení.
2. Cítím, jak vysychám,
 na duši kraba, srdce z betonu,
 já vím, že nejsem sám,
 v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
 Co kdybychom jednou na ukázkou odhalili svoji tvář,
 odložili masku vedle na polštář,
 kolik by tu zbylo z nás okoralých mumii,
 jen ti, co vsadí na lásku, jenom ti přežijí.
 Malicherná vítězství prohry a viny,
 stačí projít hrobku s kapucínou.
- R: Tam stojí:
 [: To, co jste teď vy, byli jsme i my,
 to, co jsme teď my, budete i vy :] - vysušení.
 C F^{maj7}
3. Cítím, jak ožívám,
 G C F^{maj7}
 oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám,
 G C F^{maj7} G C
 oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám ...

16. Náš dům (Slávek Janoušek)

- D^7 C^7 B^b C^7 D^7 C^7 B^b C^7
 R: Náš dům je plný různých zvuků,
 D^7 C^7 B^b C^7 D^7 C^7 B^b C^7
 náš dům je plný různých zvuků.
 B^b C^7 B^b F B^b C^7 B^b F
- *: Zleva i zprava, shora i zespoda,
 D^7 C^7 B^b C^7
 toho šramotu a hihňání,
 D^7 C^7 B^b C^7 D^7 C^7 B^b C^7
 zpěvu, křiku a spílání, no hluku,
 B^b C^7 F C^7 B^b C^7 F
 protože daleko, daleko, široko
 D^7 C^7 B^b C^7 D^7 C^7 B^b C^7 D^7 C^7 B^b C^7
 není tu hospoda, není tu hospoda,
 C
 všichni pořád doma jsou.
 D^7 C^7 D^7 C^7
1. Tak jsem taky doma jednou seděl,
 D^7 C^7 D^7 C^7
 počítám takhle už asi sedm neděl,
 B^b7 C^7
 a zleva zas někdo huláká
 B^b7 C^7
 a ruší mě při četbě Plzáka,
 D^7 C^7 D^7 C^7
 a tak jsem na roh linky odložil spartu,
 D^7 C^7 D^7 C^7
 a šel jsem zamlátit do ústředního topení,
 B^b7 C^7 B^b7 C^7
 a když se vrátím, díra v umakartu,
 D^7 C^7 D^7 C^7
 ale jinak je tu celkem dobrý bydlení.
- R:
2. Aspoň se tu člověk nebojí,
 i když tuhle jsem zrovna seděl v pokoji,
 a vtom najednou jsem slyšel,
 jako by někdo vešel,
 do chodbičky našeho bytu,
 nastoupil na WC a spláchl si tu,
 a pak jsem slyšel,
 jak z bytu ven vyšel,
 přivolal výtah a dolů odjel.
- R:
3. Když jsem se těch zvuků přestal bát,
 řekl jsem si: „Slávku, běž se podívat,
 nenech to náhodě, zjisti co tě to tak spletlo,“
 a fakt, na našem záchodě normálně svítilo světlo,
 jsme tu prostě pro všechny a všichni jsou tu prostě pro nás,
 a proto jsem na dveře nápis dal,
 jenže ještě ten den ho někdo vzal,
 a tak jsem do tmy chodby zakřičel:
 „Přijďte zas, jak libo, přijďte zas!“
- R:
- *:
4. Před domem na hromadách hlíny
 lezou človičkové malincí,
 a zatímco dům na ně vrhá stíny,
 z nich rostou harmoničtí jedinci,
 tak všestranně a harmonicky bohatí,
 B^b7 C^7 F
 jako tahle píseň - ti se neztratí, juch!

17. Nádherný letní den (Slávek Janoušek)

1. $\begin{matrix} D & A_{add9} & D & A_{add9} & D & A_{add9} & D \\ Hmi & E & A_{add9} & D & & & \end{matrix}$
 Z teplých peřin vstává, vypráví mi dnešní sen, co ji vyděsil,
 přes hlavu stáhne ve dveřích košili,
 $\begin{matrix} Hmi & C\#mi \\ A_{add9} & D & A_{add9} & D \\ A_{add9} & D & A_{add9} & D \end{matrix}$
 zavlní se jak rákosí, možná ještě přijde na chvíli,
 bude nádherný letní den, si povídám,
 bude nádherný letní den, si povídám.

2. Z konvice se kouří, dětem naléváme čaj k snídani,
 na bílou zeď slunce obkreslí bábovku,
 děti ji chytají do dlaní, řehtají se svému úlovku,
 někam pojedem dneska ven, si povídám,
 někam pojedem dneska ven, si povídám, á ...

R: $\begin{matrix} Dmi & Dmi^7 & Dmi^6 & Dmi^7 & A_{add9} \\ Dmi & Dmi^7 & Dmi^6 & Dmi^7 & A_{add9} \\ Dmi & Dmi^7 & Dmi^6 & Dmi^7 & A_{add9} \\ Dmi & Dmi^7 & Dmi^6 & Dmi^7 & A_{add9} \end{matrix}$
 To chceme jenom utlumit pocit pádu do vody,
 ve věčném hledání, jak žít, ve chvílích pohody,
 fotografie příjemných okamžiků
 vyvolávám v koutě paměti,
 $\begin{matrix} D & A_{add9} \end{matrix}$
 jenže život z těch pohlednic vždycky uletí.

*: $\begin{matrix} Hmi & C\#mi \\ A_{add9} & D & A_{add9} & D \\ E_{sus4} & E & A_{add9} \end{matrix}$
 Ještě se nám zatím nestalo nic, ještě se nám zatím nestalo nic,
 zatím se nám ještě nestalo nic, ještě se nám zatím nestalo nic,
 jen do oken trochu padá stín.

3. Do ulice koukám, dole lidi na sebe řvou jak šílení,
 záclony se v tom bezvětrí nepohnou,
 jen sem doléhá to kvílení, je to ve mně nebo nade mnou,
 marně, odkud to přijde dřív, se tě ptám,
 marně, odkud to přijde dřív, se tě ptám.

4. Zvenku nebo ze mě, kdopak převrátí náš stůl zrovna nám,
 v hlavě cosi táhle vyzvání, kdo jsi ty a kdo já jsem,
 že všem uši vatou ucpávám, jen ať v klidu ještě jíme džem,
 než nám botama zas duši strach rozdrťí,
 než nám botama zas duši strach rozdrťí.

*: $\begin{matrix} Hmi & C\#mi \\ A_{add9} & D \\ A_{add9} & D \\ A_{add9} & D \\ E_{sus4} & E & A_{add9} \end{matrix}$
 Ještě se nám zatím nestalo nic, ještě se nám zatím nestalo nic,
 zatím se nám ještě nestalo nic, a to je hlavní,
 zatím se nám ještě nestalo nic,
 ještě se nám zatím nestalo nic,
 jen do oken trochu nám všem padá stín.

18. Nižší matematika (Slávek Janoušek)

1. $\begin{matrix} Emi & Ami \\ Emi & Ami \end{matrix}$
 Hlas z rádia na stole mluví k ranní housce a k čaji,
 jak včera proběhl den v Angole a to, že tamten tamtém cosi tají.

2. Jak dlouho trval tankový útok, kolik ztrát přiznal protivník,
 jaký je dnes na Labi průtok, a pozor: objížďka na Svidník.

*: $\begin{matrix} Emi & Ami \\ H^7 \end{matrix}$
 Z nového rekordu běžkyně se včera radovali v Berlíně
 a v oblačném počasí nám svět buní do krásy.

R: $\begin{matrix} Ami & D & G & Ami & D & Ami & D \\ Ami & D & G & Ami & D & Ami & D & Emi \end{matrix}$
 Jak počítá voják, když zjištěný počet předává,
 kolik z napočítaného poví svému uhratému radistovi?

3. Do ztrát patří vyřazení, to jest mrtví a poranění,
 a jestlipak se taky počítají starci, děti a ženy?

*: Zdalipak uzdravené odčítají, když už jednou byli vyřazení,
 a mám-li i já být vyřazený, je líp být mrtvý či poraněný.

R: Jak počítá voják, do kolonek se to nevejde,
 po takovém tankovém útoku na tom stejně tolik nesejde.

4. Rozhodující je příprava a nejdůležitější je být připravený,
 počítat s tím, že ta chvíle nastává
 už třeba dnes v čas blíže neurčený.

*: Zopakovat si aspoň krátce všechno o té situaci,
 ale co když budu zrovna na zahrádce, masku mám přeci až v práci!

R: Jak počítá voják, když zjištěný počet předává,
 kolik z napočítaného poví svému zvědavému radistovi?

5. Trocha lehké hudby, opařený jazyk z čaje
 a snaha nebýt hrubý na dítě, co si u snídaně hraje.

*: To zažene všechny chmury, vždyť přece rozhodující je příprava,
 to platí na noční i ranní můry, dítě mi v duchu nadává.

R: Jak počítá dítě, když jde třeba o jeho cukroví,
 kolik z napočítaného poví svému živiteli - tatíkovi?

R: Jak počítá stařec, když jde třeba o jeho léta,
 kolik z napočítaného poví svému zvědavému pravnučkovi?

R: Jak počítá žena, když jde třeba o její lásky,
 kolik z napočítaného poví svému nejdrazšímu milencovi?

R: $\begin{matrix} Ami & D & G & Ami & D & G \\ Ami & D & G & Ami & D & G \\ Emi \end{matrix}$
 Jak počítá voják, jak počítá dítě,
 jak počítá stařec, jak počítá žena,
 a s čím počítáš ty?

19. Odkud jdeš a kam (Slávek Janoušek)

1. G $C G$ Ami^7 G
Až někdy půjdeš k ránu divnou mokrou trávou
 $C G$ Ami^7 G
a divný věci divně potáhnou ti hlavou,
 C Hmi Ami^7
odkud vlastně zrovna jdeš a kam,
 G D
a máš vůbec proč říct „dobře je mi“?
 C Hmi Ami^7 G
Rozhodně rozhodni se sám,
 Emi C G
žiješ přece ve svobodné zemi.
2. A každým krokem blíž jsi k svému rozhodnutí,
tvé srdce i tvůj rozum už tě k němu nutí,
odkud jsi to vlastně šel a kam
a kdy jsi vůbec říkal „dobře je mi“?
Rozhodně rozhodni se sám,
žiješ přece ve svobodné zemi.
3. Tak smotej nová hesla a své ostnaté dráty,
přestaň být svým vězněm, zahod' ty staré šaty
a s nahatou vírou zamíř tam,
kde bys měl proč říkat „dobře je mi“,
rozhodně rozhodni se sám,
žiješ přece ve svobodné zemi.
4. Tak se třeba rozval pod tou starou hruškou,
ale nezapomeň, kam jsi schoval pouzdro se svou puškou,
abys věděl, odkud jdeš a kam,
abys měl proč říkat „dobře je mi“,
rozhodně rozhodni se sám,
žiješ přece ve svobodné zemi.

20. O zradě (Slávek Janoušek)

1. Ami Dmi E Ami
Tolik věcí se ti na světě může přihodit,
 Dmi E Ami
tolik věcí se ti na světě může stát,
 Dmi G
ale tohle, kdo je schopen takhle ublížit,
 C $\frac{C}{H}$ Ami
svědomí snad nemůže mít,
 Dmi Emi
vždyť tě přeci měla ráda,
 Ami Dmi E Ami
taková zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada.
2. S tolika lidmi se v životě můžeš potkat,
s tolika lidmi se v životě můžeš mít rád,
jenom ti uniklo, že támhleten tě pomlouval
a tenhle stíznosti psal,
jinej ti zabral flek, o kterým tys' mu řek,
pak se ti za zády smál,
vzteky se ti třepe brada,
taková zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada.
- R: Dmi E
Zrada je fialově modrý netopýr,
 Ami
blíží se k tobě zezadu, zezadu,
 Dmi $F E$
neslyšně potmě nalétává,
 Ami
stahuje smyčku pod bradu,
 Dmi E
zrada je fialově modrý netopýr,
 Ami
teď ti hrdlo prořízne tón ostrý jako nehet,
 Dmi E
stačí napsat pár slov bez podpisu na papír,
 Ami
shoříš jak věchet, věchet, věchet.
- *: Dmi Emi
Ale vždy máš možnost ohnout záda,
 Ami Dmi E Ami
taková zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada.
3. Tolik lidí tě v tvém životě přece může podržet,
tolik lidí tě v tvém životě může ctít,
stačí jen chtít si nenadělat nepřátele
a s každým zadobře být tam i tam,
se zradou počítat a za ni děkovat bys měl
a sem-tam vkusně zradit sám,
ať se jim taky vzteky třepe brada, prej:
taková zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada.
4. Anebo: jenom na sebe se spolehnout můžeš zkusit,
jenom na sebe se spolehnout můžeš chtít,
na každou zradu dát primitivní odpověď
a postaru a palicí a hned,
sice pak nic neseženeš,
ale nač žít jako veš, veš, veš, veš, veš, veš, veš.
- R:
*: Ale vždy máš možnost neohýbat záda,
potká-li tě zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada,
zrada,
taková zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada, zrada
...

21. Pochodové cvičení (Slávek Janoušek)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{E} \\ \text{Ami} & \text{G} & \text{E} \end{matrix}$
Každý rok, když přijde květen,
pomáhám s branným cvičením,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{F} & \text{E} \\ \text{F} & \text{E} & \text{Ami G Ami} \end{matrix}$
Horák řek', že prej jsem kretén -
- céčka s ním nevyměním.
2. Janzová mi řekla: „Slávi,
sežeň mi pak dvojku masku, jo?“
„To víš, že jo, takové hlavy
je třeba chránit pro lásku.“
3. Vyznání, a poeticky
Janzová hned zčervenala,
a Horák řek': „Blbec jak vždycky,“
hodina začínala.
 $\begin{matrix} \text{F} & \text{G} & \text{C} & \text{Ami} \end{matrix}$
- *: „Děti, na pochodové cvičení
 $\begin{matrix} \text{F} & \text{G} & \text{C} & \text{Ami} \end{matrix}$
svačinu, tužku a blok,
 $\begin{matrix} \text{F} & \text{G} & \text{C} & \text{Ami} \end{matrix}$
a náplastí jedno balení,
 $\begin{matrix} \text{F} & \text{E} & \text{Ami G Ami} \end{matrix}$
a pláštěnku - co kdybys zmok'.“
- R:** $\begin{matrix} \text{F} & \text{G} & \text{C} & \text{Ami} \\ \text{F} & \text{G} & \text{C} & \end{matrix}$
A jak se zlepšují zbraně hromadného ničení,
musíme se zlepšit i my
 $\begin{matrix} \text{F} & \text{G} & \text{C} & \text{Ami} \end{matrix}$
v přípravě pochodového cvičení,
 $\begin{matrix} \text{F} & \text{G} & \text{C} & \text{G C} \end{matrix}$
abychom byli mezi prvními.
4. „Kromě pláštěnky každý mít musí
čtyři sáčky z igelitu
a gumičku - zkontroluju si!
Kde je doba yperitu ...“
5. „Soudružko, nač jsou ty sáčky?“
„No jo, Horák zas vyrušuje!
Na nohy, Horáku, a též na ručky,
to záření pohlcuje.“
- *: „Děti, při pochodovém cvičení
nelze mít nic v pytlících,
a v pásmu radioaktivního zamoření
půjdeme ve dvojicích.“
- R:**
6. Přes boty igelifáky,
na ruce, jo, to dá práci,
a na hlavu natáhnu taky
a zajistím kapucí.
7. Horák si pytlíky nevzal,
za céčka si dva vyloudil,
ale gumičky mu nikdo nedal,
víc röntgenů by zasloužil.
- *: „Děti, po pochodovém cvičení
budem už vědět, co dělat,
po jaderném napadení
nebudem jak stádo telat.“

R:

8. Janzová mi řekla: „Slávi,
přendej mi přes ruku gumku, jo?
Kapuca, hele, mi sjela z hlavy,
na svačinu mám šunku.“
9. Náhle je na světě hezky
i v pásmu zamoření,
držíme se za pytlíky
a jdem s Janzovou v rozechvění.
- *: Po pochodovém cvičení
budem už vědět, co dělat,
po jaderném napadení
nebudem jak stádo telat.

R:

22. Poslední komár letos (Slávek Janoušek)

- G*
1. Jednou v zimě, tak polovina prosince,
A⁷
 spal jsem v hotelu někde u Třince,
C Cmi
 něco zrovna si mě táhlo ve snu k Olince,
G E⁷ A⁷ D⁷
 a najednou mi komár u ucha písk',
G E⁷ A⁷ D⁷ G E⁷ A⁷ D⁷
 zatracenej komár, bz, zatracenej komár!
- 2.** Nestát se to v polovině prosince,
 nechám ho bzikat dlouze a tenince,
 a pak šup - a je to - zavřel bych ho ve skřínce,
 ale teď jsem vylít', až jsem se třísk', jau,
 zatracenej komár,bz, zatracenej komár!
- C Cmi G E⁷*
R: Co má co dělat hmyz, a v zimě, na mé pelesti,
Ami⁷ D⁷ Ami⁷ D⁷
 říkala mi recepční: „Vám dám pokoj protekční,
C Cmi G F[#]
 jste sice v hotelu C, ale s ručníky a dobrou pověstí,“
Ami⁷ D⁷ Ami⁷ D⁷
 tak mám i protekčního komára, o protekční noc se postará,
G E⁷ A⁷ D⁷ G E⁷ A⁷ D⁷ G D+
 zatracenej hotel, zatracenej hotel!
- 3.** Rozsvítím, a hle - komár nevinný
 seděl na reprodukci letní krajiny,
 dělal, jako by pil z květu jiřiny,
 ale jeho stín ho prozradil,
 zatracenej komár!
- 4.** Složil jsem na pětkrát do pendreku noviny,
 čímž se náš konflikt dostal do jiné roviny,
 vyzbrojený pravdou a pádnými termíny
 jsem ho argumenty umlátil,
 zase jeden komár, bz, zase jeden komár!
- R:** Takových, co se schovávají v pěkném obraze,
 těch bylo vždycky dost a říkaj' tomu šikovnost,
 pijí mi krev a ještě chtějí, abych tleskal jejich odvaze,
 k tomu jsem však nedorost', a to teda je troufalost,
A⁷ D⁷
 prej: hmyzu patří budoucnost
G E⁷ A⁷ D⁷ G E⁷ A⁷ D⁷
 zatraceně skvělá, zatraceně skvělá!
- G G⁷ C A⁷*
***:** A proto nemůžu klidně si spát,
G E⁷ A⁷ D⁷
 když to jen trochu půjde, praštím si rád,
G E⁷ A⁷ D⁷
 když to jen trochu půjde, praštím si rád,
G E⁷ A⁷ D⁷
 když je to jen trochu komár, praštím si rád ...

23. Počkej si na radost (Slávek Janoušek)

- *:** A ona přijde, ona si tě najde, a ona přijde, ona si tě najde,
C Ami F G C Ami
 když se ostatní kolem tebe radují,
F G C Ami F G C Ami F G
 když se ostatní kolem tebe radují.
- Dmi*
1. Tolik různých lidí se stále vracelo
Emi
 sem k tomu stolu v hospodě,
Dmi
 tolik různých písní jsme zpívali už
Emi
 celou noc a celý den,
Ami
 tolik opuštěnejch lidí, taková snůška bláznů,
Emi
 kterým teče do lodě,
Ami
 a tolik okřídlených písní, a všechny z nás
Emi
 lítaly a chtěly ven.
- C F G*
R: Počkej si na radost, až ti nebeské proudy zase zadují,
C F G
 počkej si na radost, dnes co chvíli seshora ji shazují,
Dmi F G Dmi F G
 a ona přijde, ona si tě najde, a ona přijde, ona si tě najde,
C Ami F G C Ami
 když se ostatní kolem tebe radují,
F G C Ami F G C Ami F G
 když se ostatní kolem tebe radují.
- 2.** Tolik různých písní, co je ještě
 nikdo z nás nikdy nezpíval,
 tolik různých lidí křičelo své verše
 o překot o pár tónů výš,
 tolik nesplněných přání, tolik snů
 za život z nich nikdo nevyřval,
 a tolik uchvácených hlasů, když začal refrén,
 to jen tak neslyšíš.
- R:**
- 3.** A když ta krásná holka, vlasy přes obličej,
 dala svoje blues,
 to už jsem jenom koukal, to pro nás poslali
 velkej ověncenej vůz,
 tu snůšku bláznů jsem potom viděl
 nastupovat do lodě,
 tolik rozjásaných lidí jelo u jednoho stolu
G
 v rozjásaný hospodě.
F G C Ami F G C Ami F G C
R: + když se ostatní radují ...

24. Pochod veselých trosečníků (Slávek Janoušek)

1. C Hej hola hej, zas námořníci plují,
 F C
 $Ami D$ G
ať slunko do hlavy pálí nebo větry dují,
 C F Fmi
ať se mlha válí v dáli na moři,
 C D G $C D$
ať se útes země vynoří.

- R:** G D Hmi
I kdyby se nám sám Satan smál,
 Emi A Hmi
ti námořníci popluží dál,
 Emi A D
námořníci popluží dál a basta!

25. Razítko (Slávek Janoušek)

- *: D $\frac{D}{C}$ $\frac{D}{H}$ E
Dál! Pořád někdo otravuje, to jste zas vy?
 D $\frac{D}{C}$ $\frac{D}{H}$ E
Ty ksichty si člověk už pamatuje!

1. D $\frac{D}{C}$
Uchopil aktovku, na kolena dal aktovku,
 $\frac{D}{H}$ E
odemkl aktovku, otevřel aktovku,
 D $\frac{D}{C}$ $\frac{D}{H}$ E
vyndal z ní obálku, na stůl odložil obálku,
 D $\frac{D}{C}$ $\frac{D}{H}$ E
uzavřel aktovku, položil aktovku.
2. Uchopil obálku, rozevřel obálku,
vyndal z ní razítko, prohlédl razítko,
odložil obálku, uchopil formulář,
přelétl formulář, přisunul podušku.

- R:** D $F\#mi$ Ami H^7
Na razítko jemně dých' a mimovolně si cich',
 Emi Gmi
rukáv si vytáhl, drobně se napřáhl,
 D E A
a celý svět náhle ztich'.

3. Odložil razítko, uchopil propisku,
opravil nožičku křivého písmenka,
odložil propisku, odsunul fascikly,
uchopil formulář, podal si razítko.

R:

- R:** A řek': „Tohle je přece díl A a tohle je přece díl B,
takže vy někde snad u sebe
musíte mít přece ještě díl C!“

4. „Navíc tu nemáte úplné podpisy
všech členů komise, neznáte předpisy,
ne jakýsi, kterýsi, ne Černý, ale Jan Černý,
no a ty zápisy, čoveče, přes kolek - no příšerný!“

- R:** „Tohle je přece díl A a tohle je přece díl B,
takže vy někde snad u sebe
musíte mít přece ještě díl C!“

5. Odložil razítko, uchopil aktovku,
na kolena dal aktovku, otevřel aktovku,
uchopil obálku, vložil tam razítko,
zalepil obálku, uschoval obálku.

6. Uzavřel aktovku, uzamkl aktovku,
položil aktovku, vrátil mi formulář,
„jsem přece předseda a nejsem tu pro vás jen,
[: komise zasedá zase až za týden!“ :]

- R:** Tož spláchl jsem smutně díl A a spláchl jsem smutně díl B,
a to, co mi zbylo v ruce

D

na tom smutným WC, to byl C díl, ach jo!

26. Revize jízdenek (Slávek Janoušek & Luboš Vondrák)

- G G# ...*
- J:** Vy, vy, pane, máte neplatnou jízdenku, to nesmí být.
- V:** Jak to?
- J:** Vy, vy, pane, nevíte, že ta jízdenka musí cvaknutá být.
- V:** Ale já jsem si cvakl.
- J:** Vy, vy, pane, si myslíte, že můžete zde ve voze si bez cvaklé jízdenky být.
- V:** Ale já si vážně cvakl.
- J:** Vy, vy, pane, doufáte, že se můžete zdarma bez pokuty vozit
a zde ve voze bez cvaklé jízdenky být.
- V:** Ale to já přece vím, že se nemůžu zdarma bez pokuty vozit
a zde ve voze bez cvaklé jízdenky být, ale já si vážně cvakl,
vždyť to všichni viděli, tak řekněte někdo něco ...
- J:** Všichni, co ho viděli, tak mi okamžitě předloží jízdenku, ano,
vy se tam moc nesmějte pane, ano, a vy vedle něho už vůbec
ne,
no, a ukažte mi, paní, tu díрку ... a najednou je ticho, co?
Vy, vy, pane, tu nemáte to, co tu máte mít.
- V:** Ale jak to?
- J:** Vy, vy, pane, tu máte něco jiného, než máte mít.
- V:** Ale to není možný.
- J:** Vy, vy, pane, tu máte jinou díрку, než tu máte mít.
- V:** Ale vždyť já si cvakal tady na tý tyči.
- J:** Vy, vy, pane, tu máte jinou díрку na jízdence, než tu díрку,
co tu měla na jízdence být.
- V:** Ale to není možný, nedal jsem vám jinou?
- J+V:** Tytyty, tytyty ...
- J:** Takže nemáte, co?
Vy, vy, pane, mi dáte občanský průkaz nebo si zaplatíte
dneska
už dvě stě, poštou je pokuta dražší, a musíte si vystoupit,
nebo zavolám na vás SNB, totiž šerifa!
- V:** Zapomněl jsem občanku, ale já už tady stejně vystupuju,
tady
máte tři kila, to je dobrý, nashledanou!
- J:** Von, von si každý myslí, že si může jezdit s neplatným
lístkem, no jako tenhleten, vždyť má na tom lístku úplně
jiné
dířky ... a vlastně nemá, vždyť je to v pořádku, kruci!
Počkat, pane, vraťte se, pane, vraťte se,
počkat, pane, vraťte se, pane, vraťte se!
Von zrychlil!
No tak to je zaručený, načerno jezdivá, je to tak, omyl tu
je
vyloučený, dneska si, darebák, náhodou cvak', tak!

27. Rozhovor s nádražákem (Slávek Janoušek)

- C D7*
- 1.** Jeden pán v modrém stejnokroji,
F C
co čekal v Brně na vlak,
D7
řikal, že prej v tom New Yorku stojí
F G
nejlacinější trandák,
F
a to prý vůbec nepřehání,
G
ten trandák stojí jako vostřihání.
F F7
A pak že to tam není drahý,
C
a pak že to tam není drahý,
F D7 F D7
a pak že to tam není drahý,
G
takový peníze za vostřihání hlavy.
- C F*
- R:** A stejně žádnej New York není,
C F
a stejně žádnej New York není,
C D7 Bb Bb6 F
a stejně žádnej New York není, není, není,
G
dyť i ty kovbojové, dyť je to všecko vymyšlený.
- 2.** Říkám: každý den v mojí televizi
mi ukazujou zbraně,
že prej v tom (ani to neumím říct) došlo ke krizi,
že prej tam válčej' jak saně.
Tu válku hned, jak dojde ke krizi,
stejně vyrábějí v televizi.
Dyť kde by vzali tolik mrtvejch lidí,
dyť kde by vzali tolik mrtvejch lidí,
dyť, řekněte, kde by vzali tolik mrtvejch lidí,
to studentům daj' kilo a režisér to řídí.
- R:** A stejně žádný to (ani to neumím říct) není,
a stejně žádný (ani to neumím říct) není,
a stejně žádný (ani to neumím říct) není, není, není,
dyť i ty mrtví, ty děla tanky, dyť je to vymyšlený.
- 3.** A hádal se chlap v modrém stejnokroji,
že z Brna do Prahy je blíž
přes Českou Třebovou po koleji,
než do Vídně, prej: no to si piš!
To každý malý dítě ví, že ne,
dyť je to kousek z Brna do Vídně (jestli je),
prej do Prahy se jede jen pár hodin,
prej do Prahy se jede jen pár hodin,
řikal: prej do Prahy se jede jen pár hodin,
a do Vídně že prej celý rok.
- R:** A stejně žádná Vídeň není,
a stejně žádná Vídeň není,
a stejně žádná Vídeň není, není, není,
dyť i ty báry, ty valčíky, ten Strauss, dyť je to vymyšlený.
- C D7*
- ***: To takový si myslej', jak se mně předvedou,
F7 G7 G#7 D7 G C F C F C
já ale přece vím, že tam žádný koleje nevedou, já.

28. Svatý Martin (Slávek Janoušek / Jiří moravský Bra-**29. Sleva na pohlazení** (Slávek Janoušek)
bec)

1. G Emi Ami D^7 G
Břéta a Cyrda byli z téže Lhoty,
 Emi C G
dvě světla v naší kasárenské bídě,
 Emi C G
znali hrát na všechno, neznali noty,
 Emi Ami D^7 G
říkali: „Synku, civil přijde,
 C G D
[: a my ťa zveme na mladé.“ :]

R: D Ami Emi D Ami Emi D
Takové víno pijí vladaři v Utopii
 Ami Emi G D
anebo princezny z Panenských ostrovů,
 Ami Emi D Ami Emi D
v měsíčné noci bledé k nám svatý Martin jede,
 Ami Emi G D
když cinkneš sklenkou, kůň ztratí podkovu.

2. Přijel jsem večer těsně před Martinem,
po sedmi schodcích sestoupil jsem dolů,
vzduch voněl uzřeným, sýrem a vínem
a já byl šťastný, že jsme spolu,
[: no a s tím jejich pokladem. :]

R:

3. A byl tam s nimi také jistý Vlasta,
pan farář někde od Svatého Jana,
nábožně pozvedal, s vínem se laskal,
zvláště ty táhlé zpíval s náma,
[: první tři litry po tónem. :]

4. Řekli, že musím počkat do půlnoci,
až na Martina sklenky cinknout mohou,
„zákony ctíme, nejsme přece cvoci,“
kázal pan farář vratkých nohou
[: a rozmazaných obrysů. :]

R:

5. V paměti díry prostrálené broky,
kostelní zvony dolehly k nám zvenku,
slyšel jsem kopyta, pak něčí kroky,
ten, který vešel, zvednul sklenku,
[: Martin si s námi připíjí. :]

R:

Hmi C
1. Všichni utíkali stejným směrem,
 Hmi C
muselo to být někde za rohem,
 G D
v kterém domě je to? Já nevím, v kerém,
 Emi Ami^7 Hmi^7 Emi
prej v tamtom s tím neonovým srdcem nad vchodem.

2. Všichni mačkali se jeden na druhého,
jeden volal: „Já nemám pod nohama zem,“
museli tam mít něco kouzelného,
tam v tom domě s neonovým srdcem nad vchodem.

***:** Ami
Jenže nebylo tam zrovna nic erotického,
 G^{maj7}
ani k vidění, ani ke čtení,
 Ami^7 Hmi^7
nebylo tam vůbec nic takového,
 Emi
i když měli tam jen slevu na pohlazení.

***:** Zjistili s hrůzou, že sklad jim ve švech praská,
že vlídná slova se až po strop hromadí,
regály plné - všude samá láska,
tak s cenou dolů, to dnes už jinak nechodí.

R1: Ami^7 Hmi^7
Láska - hlásal slogan - život se změní,
 Ami^7 Hmi^7 Emi
láska - konec osamění,

R2: Láska - život se změní,
láska - konec osamění.
 Ami^7 Hmi^7

X: Copak, copak, copak se to, chlapče, s tebou stalo,
 Ami^7 Hmi^7 Emi
to ta doba tě tak silně změnila, ohohó,
 Ami^7 Hmi^7
copak, copak, pročpak tě to, holka, tolik vzalo,
 Ami^7 Hmi^7 Emi
to ta nejistota tě vykojčila, ohohó.

R2:

3. „Já vám to, proboha, budu dávat sama,
slevněné pohlazení dnes nabídnu všem,“
za pultem řvala statná česká máma
tam v tom domě s neonovým srdcem nad vchodem.

4. „Ale no tak, lidi, necpěte se všichni,“
jenže dav to vzal pekně útokem,
chlápek vpředu ječel: „Ty, babo, ztichni,“
tam v tom domě s neonovým srdcem nad vchodem.

***:** No nebylo to zrova nic erotického,
ani k vidění, ani k slyšení,
nebylo tam vůbec nic takového,
měli tam jen slevu na pohlazení.

***:** Ten, kdo zjistí s hrůzou, že mu život ve švech praská,
že vlídná slova se mu v hlavě hromadí,
a jinak prázdno, nikde žádná láska,
jen ať neztrácí víru, že ho někdo pohladí.

R2:

R3: Láska - strakatý balónek, co se třepotá,
láska - šťastná to slepota.

R2:

R2: ...

30. Spokojená společnost (Slávek Janoušek)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Emi}^7 \\ \text{Dmi} & G & C G \end{matrix}$
 „Však jste všichni idioti, pěkný magoři,“
 jedna stará paní řekla mi,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Emi}^7 \\ \text{Dmi} & G & C \end{matrix}$
 co jsem mohl, byl jsem proti, proč to hovoří,
 „kuš, vždyť já tě znám, chlape, z reklamy!“
2. „Chválil jsi tam kafe nebo prášky na praní,“
 „co, to jste si mě spletla,“ povídám,
 „vždycky něco navíc, bože, vy jste prohaní,
 kolem vás je všude samej krám!“
- R:** $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Emi} & \text{Dmi} & G & C \\ \text{Dmi} & \text{Emi} & \text{Dmi} & \text{Emi} & F & G \\ C & \text{Ami} & F & G & C & \text{Ami} & F & G \\ C & \text{Ami} & F & G & C & \text{Ami} & F & G \end{matrix}$
 Ó, každý z vás jen něco chce,
 ó, a na nic víc nikdo nepřijde,
 spokojená, spokojená společnost,
 spokojená, spokojená společnost.
3. „Však jste všichni agenti s teplou povodní,
 to sedí jak kus lega do lega,“
 bráním se: „Dědeček či Paleček, ti jsou mi podobní, celé já,
 no musel to být leda kolega!“
4. „Kterej z vás to byl, no copak na tom záleží,
 nabízíte skvělou budoucnost,
 zase vám to nejmíň čtyřicet let vydrží,
 než budete mít všichni všeho dost!“
- R:**
5. Pravila: „Každý honí požitky, než přijde boží soud,
 prej - copak bych si něco neurval,
 ztuhnete, až zastaví se teplý Golský proud,“
 to řekla, zvedla kosu a šla dál.
- R:** $\begin{matrix} C & \text{Ami} & F & G & C \end{matrix}$
 + spokojená, spokojená společnost ...

31. Spánembohem zvostávejte (Slávek Janoušek / Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} D & G & A^7 & D \\ G & A^7 & D \\ G & A^7 & D \\ G & E^7 & A^7 & D \end{matrix}$
 Lednička v kuchyni dělá divné zvuky,
 prudce se otrásá, pak si zavrní,
 to třeba vysavač, ten mi žere z ruky,
 a já spěchám, hopsasa, a z mé ženy jsem jak na trní.
- R:** $\begin{matrix} G & \frac{G}{F\#} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{D} \\ C & \frac{C}{H} & A & D \\ G & \frac{G}{F\#} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{D} \\ C & \frac{C}{H} & A & D & G \end{matrix}$
 Francovku v policii, tu asi vypiju,
 sním pohled anděla, co maloval Goya,
 vždyť já dík honičce už ani nežiju,
 tak odpoutat se od těla, ej, duša moja!
2. Lednička nezebe, škytla a umřela,
 voda jí vytekla, už je studená,
 a já chci do nebe, trouba je doběla,
 a má žena do pekla, cukrovala, se vším smířená.
- R:** Francovkou z poličky vymyju ledviny,
 poprosím anděla, co maloval Goya,
 že už z té honičky říkám jen blbiny,
 tak ať něco udělá, ej, duša moja!
- Rec:** $\begin{matrix} Hmi & G & A^7 & D \\ G & A^7 & Hmi \\ D & G & A^7 & D \\ G & E^7 & A^7 & D \end{matrix}$
 A anděl od Goyi sundal perutě
 a řekl: dobrá, přijmu tělo tvé,
 jdi, chlapče, v pokoji, za slovo беру tě,
 můžeš teď Mariim zvěstovat, že jsou těhotné - to ne!
- R:** Říkám: tu francovku, tu si vem a ani nemávejte,
 já jsem teď andělem, maloval to Goya,
 spánembohem zvostávejte,
 letím si vesele, ej, duša moja,
 $\begin{matrix} C & \frac{C}{H} & A & D & G \end{matrix}$
 já jsem teď andělem, ej, duša moja!

32. Škoda 1000 MB (Slávek Janoušek)

1. $\begin{matrix} G & & \frac{G}{F\#} & & E\text{mi} \\ \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 Vždycky, když nasedám do svého auta,
 už zase trnu, co mě čeká,
 $\begin{matrix} G & & \frac{G}{F\#} & & E\text{mi} \\ \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 vžívám se do role astronauta,
 přinejhorším v kufru je rum a deka,
 $\begin{matrix} C & H\text{mi} & \text{Ami} & G & C & G & C & G & C & G & C \end{matrix}$
 tři, dva, jedna, vrm, napoprve!
2. Kdyby se stalo, že by to kikslo,
 na sebe dám deku, rum do sebe na ex,
 káře bych vynadal: ty zhnílá pikslo,
 zatím je to miláček značky Calex,
 vrm, vrm, vrm, vrm.
- R: $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 Řeknu vám to otevřeně: ve škodovce tisícovce jezdím denně
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 furt to jede, furt (zas) to jede,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 holt poctivá stará česká ruční práce na koleně, na koleně,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 furt to jede, furt (zas) to jede,
 $\begin{matrix} C & & & & \frac{C}{H} & & & & \text{Ami} & & & & \frac{\text{Ami}}{G} \end{matrix}$
 sice neblíká to, netroubí to, vaří se to, netopí to,
 $\begin{matrix} D & & & & \frac{D}{F\#} & & & & & & & & \end{matrix}$
 to nebudu lhát,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & & & D & & & & \text{Ami} & & & & D & & & & G & C & G & C \end{matrix}$
 ale jede Škoda 1000 MB z roku pětasedesát.
3. Tuhle, když jsem jel na Jihlavu,
 přes cestu přebíhala černá kočka,
 smůla - nechtě jsem jí přejel hlavu,
 za mnou hledí její smutná očka,
 mňau, mňau, mňau, mňau.
4. Normální kočka přece raději počká,
 pokud nechce skončit nohama vzhůru,
 ale obdivuji zajíce, a to úplně nejvíce,
 těch přejel jsem už fůru,
 jau, jau, jau, jau.
- R:
5. Mám jeden osobní silniční rekord:
 u Plzně jsem předjel Ford Escort,
 on sice brzdil, ale já jel stovkou
 tou svou škodovkou tisícovkou,
 fakt, fakt, fakt, no fakt.
- *: $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 A na cestě k Táboru cosi ruplo v motoru,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 a toho oleje, co tam člověk naleje,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 u pumpy ve Zvolenu mali dovolenú,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 tak mě táhli na laně jak loni z Kadaně,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 na cestě z Brodu vyvařil jsem vodu,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 nedojel jsem do Kladna, hladina se dotkla dna,

- $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 cestou na Úpici přejel jsem slepici,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 cestou do Hradce přejel jsem vrabce,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 a takhle se vám blížím k Brnu,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 a pak jsme asi týden jedli srnu.
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 Už budu Michalovce, cez cestu chodia ovce,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 a cestou z Žatce usínám sladce,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 ve značkách vidím opilce a ti mi skáčou pod kola
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 a já jim lámu žebra,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 a pozor, přechod pro chodce, a já zahlídl buvola
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 a s ním přechází zebra,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & \text{Ami}^7 & & & & \frac{D}{F\#} \end{matrix}$
 a nedaleko Žďáru, bum báb, nepřejel jsem multikáru,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & C^{\text{maj}7} & & & & D & & & & \end{matrix}$
 a řidič vylezl a vzal železnou tyč
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & C^{\text{maj}7} & & & & D & & & & \end{matrix}$
 a urval blatník se slovy „Ten je pryč!“,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 ale už tam mám zas novejš, jen patnáct let starejš.
- R: $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 A zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & D & & & & & & & & \end{matrix}$
 zas to jede,
 $\begin{matrix} G & & & & H\text{mi} & & & & \text{Ami}^7 & & & & D \end{matrix}$
 a zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
 $\begin{matrix} \text{Ami}^7 & & & & & & & & & & & & \end{matrix}$
 zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
 z kopce jede, furt to jede, zas to jede, z kopce jede,
 s náma jede, furt to jede, zas to jede, z kopce jede,
 s náma jede furt to jede, zas to jede, z kopce jede,
 $\begin{matrix} G & & & & & & & & & & & & \end{matrix}$
 furt to jede, zas to jede, s náma jede, z kopce jede ...

33. Tančí a zpívá (Slávek Janoušek)

1. G Hmi Ami
 Emi Hmi C
 Stála před zrcadlem v koupelně a tvářila se na sebe,
 máminou rtěnkou mázla i obočí,
 G Hmi Ami
 po bytě chodí nahá, je jí tak příjemně, a píše báseň pro tebe,
 Emi Hmi C
 kolotoč se ještě stokrát otočí.
- R:** G Hmi
 Ami
 Jaro bylo krásný, léto v plným proudu
 a podzim byl daleko,
 G Hmi
 jaro bylo krásný, léto v plným proudu
 Ami
 a podzim byl daleko.
2. Má jen spoustu bezva známostí a ráda dělá grimasy,
 jakou zvolit, když prolétne netopýr,
 a den si poskládá ze samých radostí a myslí, na co asi,
 v televizi zuří válka anebo je tu mír?
- R:** (Jenže) jaro bylo krásný, léto v plným proudu
 a podzim je daleko a zima není,
 jaro bylo krásný, léto v plným proudu
 a podzim je daleko.
- *: G Hmi Ami G Hmi Ami
 G Hmi Ami Emi G Hmi Ami
 A tak tančí a zpívá, a tak tančí a zpívá,
 a tak si tančí a zpívá, a tak si tančí a zpívá.
3. Stála před zrcadlem v koupelně a smála se na syna,
 její muž už zase někam šel,
 v bytě cítí někdy zřetelně, jak úzkost sama začíná,
 modelovat výraz našich těl.
- R:**
- *:
4. Stála před zrcadlem v koupelně a dívala se na sebe,
 polekaná tváří, co je tam,
 v bytě budík tiká, jí je pekelně, a slunce zašlo za nebe,
 smutně říká: bože, já odkvétám.
- R:** Tělo pořád krásný, život v plným proudu
 a podzim je daleko a zima není,
 tělo pořád krásný, život v plným proudu
 a podzim je daleko.
- *: A tak tancuj a zpívej, a tak tancuj a zpívej,
 a tak si tancuj a zpívej, a tak si tancuj a zpívej ...

34. Ve vlaku cestou tam (Slávek Janoušek)

1. Ami
 Hmi
 Ami
 Ještě před pár dny jsem sám sebe vždycky ráno
 uměl přesvědčit,
 Ami
 že jsem přece pořádný a, když je to předepsáno,
 Hmi
 na vojnu s chutí musím jít,
 C D
 ve střelbě jsem přeborníkem byl,
 H^7 E
 šestkrát z pěti střel jsem trefil cíl,
 Ami $Edim$ G $G^\#dim$ C D
 a komínek se naučím, tak co bych se netěšil.
2. Jenže pak jsme se potkali, třeba na mě zapomenou,
 nebo nezbude jim tank,
 nezapoměli, už mám hlavu vyholenou,
 řeklas' mi, že jsem děsně punk,
 cestou na nádraží, to jsem byl samej vtíp,
 dalas' mi pusy, jehly, nit a zip,
 pišťalíčka pískala a ty jsi plakala.
- R:** Ami Hmi Emi
 Ami Hmi Emi
 Kluk v rohu kupé leží, baví se hloupou hříčkou:
 piva zvedá nohou z podlahy,
 Ami Hmi Emi
 kapky deště běží po okně úhlopříčkou,
 Ami Hmi Emi
 jedna vjíždí druhé do dráhy,
 Ami Hmi Emi
 třeba si teď říkám to, co ty,
 Ami Hmi Emi
 třeba spojujem i my své životy,
 Ami Hmi Emi
 třeba spojujem i my své životy.
3. Až tam přijedu, počkám, až si rozeberou
 chlapce u vlaku,
 pak teprv výstup provedu, ještě bude pološero,
 já do parku sednu v gumáku,
 během rozjímání cukla mašina,
 kluk vylít' a řve: „Hele, kemo, Žilina!
 Živý nás nedostanou!“
 a zahodil láhev od vína.
- R:** Teď tu v kupé leží, ušpinil si své tričko,
 občas z okna zvrací své přísahy,
 a ty kapky běží po okně uhlopříčkou,
 jedna vjíždí druhé do dráhy,
 třeba si teď říkám to, co ty,
 třeba spojujem i my své životy,
 [: na dálku spojujem i my své životy ... :]

35. Zase jedou jiní (Slávek Janoušek)

1. G Ami
 Už dozrávají pole a lidi letí na jih
 D C G
 a tam pak v teplých krajích si půjčí golfové hole.
- R:** Hmi^7 Emi^7
 To je mezi prominenty jako jíst plody rajských zahrad,
 $F^\#mi$ C Emi_{add9}
 my zbylí, my musíme zabrat, vždyť nežije se z renty.
2. Tak třeba rolník orá pole, je do svých dálných představ za-
 brán,
 směrem, co jede teď, je Jadran, jenomže otočí, táhne brány.
3. Doma ho žena viní, že asi špatně dělá,
 vždyť přece ona k moři chtěla, a zatím - zase jedou jiní.
- R:** Hmi^7 Emi^7
 A pažit rychle požít, seno honem složit,
 $F^\#mi$ C
 den v poklusu prožít a pak se potmě množit.
- R:** Hmi Emi^7
 A zase krávy dojit, ta zadní nesmí pojit,
 $F^\#mi$ C Emi
 prorazit kóji, dojit, jak tohle všechno spojit a nevykolejit,
 ach, bože, nevykolejit.
4. Dnes odstavit pár telat a večer ještě stihnout schůzi,
 zase sám, hergot, kde jsou druzí, a jenom dělat, dělat, dě-
 lat.
- R:** A zas už je tu žena a s ní zase ten Jadran,
 tak z hospody jde, nadrán, říká tomu, že jde z pléna.
5. Vloni stál před Čedokem švagr v lednovém mrazu, mínus dva-
 cet,
 do fronty šel prý rovnou z práce, přes noc tam vznikl přímo
 lágr.
- R:** Švagr není balík z lontu, byl třiapadesátý v řadě,
 už párkrát stáli kvůli Ladě, za prachy odstojí i frontu.
6. Frontáci popijejí rumy a stojí na polystyrénu,
 za sebe k ránu pošlou ženu, no prostě: kdo umí, ten umí.
7. Tak si chtěl rolník vystát Kubu, když marně pátý rok už
 žádal,
 na slunci chtěl si spravít záda, ve frontě rozbili mu hubu.
- R:** A pažit rychle požít, seno honem složit,
 den v poklusu prožít a pak se potmě množit.
- R:** A zase krávy dojit, už pošla, jde se projít,
 na jatka teď dojit, jak tohle všechno spojit a nevykolejit,
 ach, bože, nevykolejit.
8. I soused vyběhané to má, jede prý za hranice přání,
 však taky celej rok jen shání, jen oni zůstanou zas doma.
9. Tak prý si vezme ňáskou fušku, říká své ženě, co se bojí,
 D Ami G
 tož sa pustí do krúžku a za rok pojedou ven v kroji.

36. Zůstat tam, kde jsem (Slávek Janoušek)

1. G
 Stalo se mi to jednou v noci,
 Emi
 za přehradou štěkali psi,
 Ami^7
 nikdy nezapomenu na ten pocit,
 $\frac{D}{F^\#}$ G Emi
 jenom to jsem věděl, že tě moc chci,
 Ami^7 $\frac{D}{F^\#}$
 jenom to jsem věděl.
2. Stál jsem před tvým zavřeným stanem,
 rukou sahal na jeho zip,
 vtom představil jsem si ráno, až vstanem,
 co když neotevřít by bylo líp, by bylo líp,
 co když neotevřít by bylo líp.
- R:** G Ami^7 G
 Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
 Ami^7 G
 zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá,
 Emi Ami^7 G
 zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít,
 Emi Ami^7
 zůstat tam, kde jsem,
 B^b C G
 protože co když jinak zmizí, než se rozední?
3. Měsíc se mi ironicky šklebil,
 ve vodě se třpytila loď,
 chvíli jsem dělal, že jsem tu vůbec nebyl,
 když jsi zašeptala: „Už ke mně pojď, pojď,
 já vím, že jsi tady někde, tak už pojď!“
4. Nadšenej, jen mi trochu přišlo líto,
 že měsíc zhasnul, za mrak se skryl,
 a že už jsem neměl kdy a proč říci jí to,
 že stojí za to toužit o chvíli dýl, o chvíli dýl,
 že stojí za to toužit o chvíli dýl.
- R:** Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
 zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá,
 zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít,
 zůstat tam, kde jsem,
 protože láska někdy zmizí, než se rozední,
 B^b C G
 protože láska někdy zmizí ...

1.	Slávek Janoušek	Amerika	1
2.	Slávek Janoušek	A tak jsem zůstal sám	1
4.	Slávek Janoušek / Vítězslav Nezval	Balada věnovaná slečnám	2
3.	Slávek Janoušek	Byla to jízda	2
5.	Slávek Janoušek	Divný suchý rok	3
6.	Slávek Janoušek	Halleyova kometa	4
7.	Slávek Janoušek	Imaginární hospoda	5
8.	Slávek Janoušek	Jakubovi	5
9.	Slávek Janoušek	Jasnovidecká	5
10.	Slávek Janoušek	Je to možný, tohleto?	6
12.	Slávek Janoušek	Kdo to zavinil?	7
13.	Slávek Janoušek	Klukovské války	8
11.	Slávek Janoušek	Kuchyňský rituál blues	7
26.	Slávek Janoušek & Luboš Vondrák	Revize jízdenek	15
14.	Slávek Janoušek / Vítězslav Nezval	Milenky	8
15.	Slávek Janoušek	Mumie	9
17.	Slávek Janoušek	Nádherný letní den	10
16.	Slávek Janoušek	Náš dům	9
18.	Slávek Janoušek	Nižší matematika	10
19.	Slávek Janoušek	Odkud jdeš a kam	11
20.	Slávek Janoušek	O zradě	11
23.	Slávek Janoušek	Počkej si na radost	13
21.	Slávek Janoušek	Pochodové cvičení	12
24.	Slávek Janoušek	Pochod veselých trosečníků	13
22.	Slávek Janoušek	Poslední komár letos	13
25.	Slávek Janoušek	Razítko	14
27.	Slávek Janoušek	Rozhovor s nádražákem	15
29.	Slávek Janoušek	Sleva na pohlazení	16
31.	Slávek Janoušek / Vlasta Redl	Spánembohem zvoníte	17
30.	Slávek Janoušek	Spokojená společnost	17
28.	Slávek Janoušek / Jiří moravský Brabec	Svatý Martin	16
32.	Slávek Janoušek	Škoda 1000 MB	18
33.	Slávek Janoušek	Tančí a zpívá	19
34.	Slávek Janoušek	Ve vlaku cestou tam	19
35.	Slávek Janoušek	Zase jedou jiní	20
36.	Slávek Janoušek	Zůstat tam, kde jsem	20